

شناسایی موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه: (مطالعه موردی دانشگاه فردوسی مشهد)

Identifying Barriers to the Implementation of Knowledge Management: A case study

تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۱۱/۱۸
تاریخ پذیرش مقاله: ۹۲/۰۲/۱۳

Rezvan Hosseingholizadeh
Syeda Soode Adham Hashemi

چکیده: هدف اصلی این پژوهش، بررسی موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه فردوسی مشهد است. برای دستیابی به این هدف، از روش پژوهش پیمایشی استفاده شد و به منظور گردآوری داده‌های مورد نیاز از تکنیک دلfüی بهره گرفته شد. جامعه آماری مورد مطالعه را کارکنان (آموزشی، پژوهشی و اداری) دانشگاه تشکیل می‌دهند. حجم نمونه مورد مطالعه مشتمل بر ۱۱۱ نفر بودند. در نتیجه تحلیل محتوای گزاره‌های کلیدی مستخرج از دیدگاه کارکنان، هشت عامل اصلی به عنوان عوامل کلیدی شناسایی شدند. این عوامل که ناظر بر مهم‌ترین موانع فرهنگی، شناختی، ساختاری و فنی در اجرای موفق مدیریت دانش در دانشگاه هستند، به ترتیب اولویت عبارتند از: سیستم پاداش، رابطه مدیر-کارمند، ماهیت وظایف، تعامل اجتماعی، آموزش و یادگیری، اعتماد و صداقت، آشنایی با مدیریت دانش و پشتیبانی فنی. همچنین نتایج نشان داد که بین سیستم پاداش با ماهیت وظایف و آموزش و یادگیری، و رابطه مدیر-کارمند با اعتماد و ماهیت وظایف با آشنایی با مدیریت دانش، همبستگی معنی‌داری وجود دارد.

واژگان کلیدی: مدیریت دانش، موانع
پیاده‌سازی، دانشگاه
barriers to the implementation of
knowledge management, university

* عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد (مسئول مکاتبات: rhgholizadeh@um.ac.ir)

** دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت فناوری اطلاعات دانشگاه فردوسی مشهد

مقدمه

امروزه، کوشش برای درک پدیده دانش، رسالت و کارکرد سازمان‌ها را به سمت و سویی سوق داده است که استفاده از سیستم‌ها، فرآیندها و سازوکارهای نوین به منظور بهره‌گیری مؤثر و مدیریت صحیح این پدیده چالش اصلی مدیران این سازمان‌ها در عصر جدید به شمار می‌آید. پاسخگویی به این چالش موجب شد تا بسیاری از صاحب‌نظران علوم مختلف به این حوزه فراخوانده شوند تا هر یک از زاویه‌ای خاص به تبیین ماهیت، ساختار، کارکرد و مکانیسم‌ها و جوهره واقعی این پدیده پردازنند. نظر به تعاریف متعدد و متنوعی که از مدیریت دانش و از منظرهای گوناگون ارائه شده است، به این تعریف از شاین، هولدن و اشمیت (۲۰۰۰) می‌توان اکتفا نمود که مدیریت دانش به عنوان یک فرآیند ناظر بر شناخت دانش فردی و سازمانی در دو بعد آشکار و ضمنی و نیز تعامل بین آنهاست (به نقل از حسینقلیزاده، ۱۳۹۰). به رغم نوناکا^۱ و تاکه اوچی^۲ (۱۹۹۵) رمز موفقیت مدیریت دانش، بهره‌گیری از تمامی اشکال دانش، یعنی هم دانش آشکار و هم دانش ضمنی، است. این امر با ایجاد فرآیندها و فرهنگ‌های دانش جمعی همراه با فناوری‌های مناسب محقق خواهد شد. اگر این نکته را پذیریم، مدیریت دانش دو نقش متمایز اما مکمل ایفا خواهد کرد. نقش اول، مربوط به سازماندهی و طبقه‌بندی دانش آشکار و نقش دیگر آن به چگونگی تعامل و ارتباط افراد در سازمان مربوط است. مدیریت دانش در نقش دوم خود با مطالعه فرهنگ سازمانی مناسب دارد (سالیز^۳ و جونز^۴، ۱۳۸۷).

به رغم مطالعات قابل توجهی که درباره چگونگی اجرای مدیریت دانش در حوزه کسب و کار و سازمان‌های غیرآموزشی صورت گرفته‌اند، تمرکز روی این موضوع در قلمرو آموزش عالی بسیار اندک و محدود به نظر می‌رسد. این در حالی است که بنا بر شواهد به دست آمده (مک‌کارتی^۵؛ لاه^۶ و همکاران، ۲۰۰۳؛ راولی، ۲۰۰۰؛ کیدول^۷، وندر لیند^۸ و جانسون^۹، ۲۰۰۰؛ لی^{۱۰}، ۲۰۰۷؛ کاکوس-سمل^{۱۱}، ۲۰۰۲؛ مارتین^{۱۲}، ۱۹۹۹؛

1. Nonaka

2. Takeuchi

3. Salis

4. Jones

5. McCrathy

6. Loh

7. Kidwell

8. Vander Linde

9. Johnson

10. Li

11. Coukos-Semmel

12. Martin

کرنفیلد^۱ و تیلور^۲، ۲۰۰۸) به این مسئله که آیا مدیریت دانش در قلمرو آموزش عالی می‌تواند به کار گرفته شود، تقریباً پاسخ داده شده است و از مدیریت دانش به عنوان یک استراتژی تغییر سازمانی برای غلبه بر تحولات نوظهور در اقتصاد دانش‌مدار انتظار می‌رود که قابلیت‌های سازمانی دانشگاه را در به کارگیری روش‌ها، ابزارها و سیستم‌های مناسب مدیریت دانش بهبود بخشد. به طور کلی، یافته‌های به دست آمده مؤید قابلیت کاربرد مدیریت دانش در مؤسسات آموزش عالی است؛ چنان‌که کیدول و همکاران (۲۰۰۰) نیز خاطرنشان می‌سازند که مؤسسات آموزش عالی آمادگی پذیرش یک برنامه رسمی و مستند را برای اجرای مدیریت دانش در سطح سازمانی دارند؛ بنابراین، آنها می‌توانند مدیریت دانش را به منظور بهبود مأموریت سازمانشان مورد استفاده قرار دهند (حسینقلیزاده، ۱۳۹۰). گرچه توجه به این نکه نیز حائز اهمیت است که استفاده از اصول بنیادی مدیریت دانش در آموزش عالی باید مبتنی بر یک برنامه رسمی و مستند باشد تا باورها، هنجارها و رفتارهای منحصر به فرد مؤسسات آموزش عالی را منعکس نماید؛ علاوه براین، همان گونه که مارتین (۱۹۹۹) در بررسی استراتژی مدیریت دانش در یک دانشگاه چند هدف مشترک را شناسایی کرد، چنین استنباط می‌شود که استراتژی مدیریت دانش از طریق بهینه‌سازی دانش در درون سازمان، ترغیب یک فرآیند دانش آفرین و کاربریت دانش برای آموزش و یادگیری از صیانت دارایی‌های دانشی پشتیبانی می‌کند (مک‌کارتی، ۲۰۰۶).

مع ذالک، با نظر به اهمیت موضوع مدیریت دانش و پیاده‌سازی آن در سطح دانشگاه‌ها، مطالعه زیرساخت‌های مدیریت دانش و عوامل مؤثر بر اجرای موفق آن همواره دغدغه مدیران سازمان‌ها و بویژه محققان این حوزه بوده است؛ لذا، در این نوشتار کوشش شده است تا مهم‌ترین موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش از دیدگاه کارکنان دانشگاه مورد بررسی قرار گیرد؛ از این‌رو، در ادامه ضمن اشاره به نتایج مطالعات انجام شده درباره عوامل مؤثر بر مدیریت دانش با استناد به یافته‌های به دست آمده، مهم‌ترین موانع اجرای مدیریت دانش مورد بحث قرار می‌گیرد؛ با این توضیح که شناخت طبیعت این موانع و درک درست آنها این امکان را فراهم خواهد ساخت تا بتوان اقدامات لازم را برای برطرف کردن آنها یا حداقل کاستن از شدت آنها به عمل آورد.

1. Cranfield
2. Taylor

عوامل کلیدی مؤثر بر مدیریت دانش: شواهد پژوهشی

شواهد به دست آمده نشان می‌دهد که اجرای موفق مدیریت دانش، نیازمند توجه به عواملی است که در موفقیت آن مؤثرند. اساساً طراحی فرآیندها و استراتژی‌های مدیریت دانش بدون توجه به الزامات تحقق آنها در عمل اثربخش نخواهد بود. مطالعات انجام شده در این زمینه، عوامل بسیاری را در ابعاد مختلف سازمانی، فنی، فرهنگی و فردی مورد نظر قرار داده و در نتیجه به عوامل محدودی که در اثربخشی مدیریت دانش تأثیرگذار بوده‌اند، اشاره کرده‌اند. فرهنگ سازمانی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، حمایت مدیریت و رهبری، استراتژی سازمان، منابع انسانی، ساختار، فرآیندها، اندازه‌گیری، منابع مالی و دانشی و محیط (رقابت، بازار، فشار زمان، جو اقتصادی و حکومتی) را می‌توان از مهم‌ترین این عوامل برشمود (بسو^۱ و سینگپتا^۲، ۲۰۰۷؛ زیم^۳، ۲۰۰۷؛ مهیدین^۴ و همکاران، ۲۰۰۷؛ تیرجیفگیول^۵ و چیرونگام^۶، ۲۰۰۶؛ ونگ^۷، ۲۰۰۵؛ یو و همکاران، ۲۰۰۴؛ چورایتر^۸ و همکاران، ۲۰۰۳؛ حسنعلی^۹، ۲۰۰۲؛ کوکس- سمل^{۱۰}، ۲۰۰۲؛ مسی^{۱۱} و همکاران، ۲۰۰۲؛ علوی^{۱۲} و لیدنر^{۱۳}، ۲۰۰۱؛ هولسابل^{۱۴} و جوشی^{۱۵}، ۲۰۰۰؛ لیبوویتز^{۱۶}، ۱۹۹۹؛ داونپورت^{۱۷} و همکاران، ۱۹۹۸؛ اسکایرم^{۱۸} و امیدن^{۱۹}، ۱۹۹۷). پالیزکیویسز^{۲۰} (۲۰۰۷) در ارائه یک مدل یکپارچه از مدیریت دانش با تکیه بر رویکرد فنی- اجتماعی، فرهنگ سازمانی را مهم‌ترین عامل برای موفقیت مدیریت دانش تلقی می‌کند؛ فرهنگ نه تنها تعیین می‌کند که چه دانشی ارزشمند است، بلکه آن نوع دانشی را که برای حفظ مزیت نوآورانه سازمان لازم است نیز مشخص می‌سازد. سازمان‌ها باید فرهنگ مناسبی ایجاد کنند تا افراد را به خلق و اشتراک دانش در درون سازمان ترغیب سازند.

-
1. Basu
  2. Sengupta
  3. Zaim
  4. Mohayidin
  5. Teerajetgul
  6. Charoenngam
  7. Wong
  8. Chourides
  9. Hasanali
  10. Coukos- Semmel
  11. Massey
  12. Alavi
  13. Leidner
  14. Holsapple
  15. Joshi
  16. Libowitz
  17. Davenport
  18. Skyrn
  19. Amidon
  20. Paliszewicz

عوامل کلیدی موفقیت مدیریت دانش در جدول (۱) نشان داده شده است. از این مجموع، تعداد محدودی از تحقیقات صورت گرفته به حوزه آموزش عالی مربوط می‌شوند. مطالعات بسو و سینگوپتا (۲۰۰۷)، کاکوس- سمل (۲۰۰۲)، مهیدین و همکاران (۲۰۰۷)، حسینقلیزاده (۱۳۸۳)، دری و طالب‌نژاد (۱۳۸۷)، خاکپور (۱۳۸۸)، آدینه قهرمانی، هشامپور و عطاپور (۱۳۹۰) و بابازاده (۱۳۸۶) الزامات تحقق مدیریت دانش در حوزه آموزش عالی را وابسته به عوامل گوناگونی نظری فرهنگ سازمانی، فناوری، رهبری، ساختار سازمانی، انگیزش و تعهد، حمایت مدیریت ارشد، شبکه دانش، نظام جذب نیروی انسانی، نظام ارزشیابی و پاداش دهی، نظام آموزش و توانمندسازی، تجهیزات، امکانات و فضای کالبدی، ارتباط با دولت و جامعه، ارتباطات علمی در سطح ملی و بین‌المللی، دوره‌های تحصیلات تکمیلی، مراکز پژوهشی و تحقیقاتی، همایش‌ها، نشست‌ها و نمایشگاه‌های علمی معرفی می‌کند.

جدول (۱) عوامل کلیدی موفقیت مدیریت دانش از دیدگاه محققان

محققان	سال	عوامل کلیدی موفقیت مدیریت دانش
Basu & Sengupta	۲۰۰۷	زیرساخت‌های فنی یکپارچه، فرهنگ سازمانی، انگیزش و تعهد کاربران، حمایت مدیریت ارشد
Paliszkiewicz	۲۰۰۷	همکاری، اعتماد، یادگیری، حمایت فناوری اطلاعات
Zaim	۲۰۰۷	فرهنگ، فناوری، سازمان، سرمایه فکری
Mohayidin et al	۲۰۰۷	اطلاعات- ساختار، قابلیت زیرساخت‌ها، اطلاعات- فرهنگ
Yeh, et al	۲۰۰۷	تحلیل نقش اصلی تواناسازها در اجرای مدیریت دانش
Teerajetgul & Charoenngam	۲۰۰۶	مشوق‌ها، فناوری اطلاعات، قابلیت‌های فردی
Wong	۲۰۰۵	حمایت مدیریت و رهبری؛ فرهنگ؛ فناوری اطلاعات؛ هدف و استراتژی؛ اندازه‌گیری؛ زیرساخت‌های سازمانی؛ فرآیندها و فعالیت‌ها؛ حمایت‌های انگیزشی؛ منابع؛ آموزش و مدیریت منابع انسانی
Yu et al	۲۰۰۴	کیفیت سیستم‌های مدیریت دانش، پاداش، جهت‌گیری یادگیری، فعالیت تیم مدیریت دانش
Chourides et al	۲۰۰۳	استراتژی؛ مدیریت منابع انسانی، فناوری اطلاعات، کیفیت و بازار.
Hasanali	۲۰۰۲	رهبری، فرهنگ، ساختار، نقش‌ها و مسئولیت‌ها، زیرساخت‌های IT و اندازه‌گیری
Coukos-Semmel	۲۰۰۲	رهبری، فرهنگ سازمانی، فناوری و اندازه‌گیری
Massey et al	۲۰۰۲	رهبری، همکاری، کنترل، اندازه‌گیری، منابع انسانی، مالی، تخصص، فرصت‌های دستیابی تکنولوژیکی، محیط خارجی
Alavi & Leidner	۲۰۰۱	فرهنگ سازمانی، فناوری اطلاعات، مشوق‌ها، بستر سازمان
Holsapple & Joshi	۲۰۰۰	عوامل مدیریتی (همانگی، کنترل، اندازه‌گیری، رهبری)، منابع (دانشی، انسانی، مادی و مالی)، محیطی (رقابت، بازار، فشار زمان، جو اقتصادی و حکومتی)

محققان	سال	عوامل کلیدی موفقیت مدیریت دانش
Libowitz	۱۹۹۹	حمایت مدیریت ارشد، فرهنگ حمایتی، مخازن و هستی‌شناسی دانش، ابزارها و سیستم‌های مدیریت دانش، استراتژی، زیرساخت‌های مدیریت دانش، مشوق‌های ترغیب کننده اشتراک دانش
Davenport et al	۱۹۹۸	حمایت مدیریت ارشد، اهداف سیستم‌های مدیریت دانش، کانال‌های چندگانه انتقال دانش، محرك‌های انگیزشی برای کاربران، فرهنگ دوستانه، زیرساخت‌های فنی و سازمانی، ساختار دانشی منعطف و استاندارد
Skyrm & Amidon	۱۹۹۷	پیوند با استراتژی، بینش اجباری، رهبری دانش، فرهنگ دانش آفرینی و اشتراک دانش، یادگیری مستمر، زیرساخت تکنولوژیکی و فرآیندهای نظاممند دانش سازمانی
Nonaka & Takeuchi	۱۹۹۵	استراتژی، استقلال کارکنان، زیادگی اطلاعات، تنوع بایسته، آشفتگی خلاقیت پرانگیز
حسینقلی زاده	۱۳۸۳	فرهنگ سازمانی
بابازاده	۱۳۸۲	ساختار سازمانی، فناوری اطلاعات، منابع انسانی و فرهنگ سازمانی
دری و طالب‌نژاد	۱۳۸۷	فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، شبکه دانش، نظام جذب نیروی انسانی، نظام ارزشیابی و پاداش‌دهی، نظام آموزش و توانمندسازی، تجهیزات، امکانات و فضای کالبدی، ارتباط با دولت و جامعه، ارتباطات علمی در سطح ملی و بین‌المللی، دوره‌های تحصیلات تکمیلی، مراکز پژوهشی و تحقیقاتی، همایش‌ها، نشست‌ها و نمایشگاه‌های علمی
خاکپور	۱۳۸۸	فرهنگ سازمانی
آدینه قهرمانی، هشامپور و عطاپور	۱۳۹۰	فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فرآیندها و منابع مالی

از مجموع عوامل مؤثر بر مدیریت دانش، بسیاری از محققان بر نقش اساسی فرهنگ سازمانی بر مدیریت دانش تأکید کردند. فرهنگ سازمانی، یک مانع مهم و به همان اندازه، یک پیش شرط اساسی برای موفقیت مدیریت دانش تلقی می‌شود. فرهنگ دانش محور ناظر بر روش زندگی سازمانی است که افراد را به خلق، اشتراک و کاربرد دانش توانمند نموده و بر می‌انگيزد؛ به تعبیر دیگر، فرهنگ، با تعیین اینکه چه دانشی، با چه کسی و کی برای اشتراک دانش مناسب است، فعالیت‌های دانشی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در یک فرهنگ دانشی، هر فردی اشتراک دانش را به عنوان یک رفتار مطلوب می‌پذیرد و به رسمیت می‌شناسد. از دیدگاه کینگ (۲۰۰۷) تأثیر فرهنگ سازمانی بر مدیریت دانش از زوایای گوناگون قابل ملاحظه است؛ از این منظر، فرهنگ سازمانی مفروضه‌های مربوط به این را که چه دانشی مهم است شکل

می‌دهد، رابطه بین دانش فردی و سازمانی را تعديل می‌کند، زمینه تعامل اجتماعی را به وجود می‌آورد، فرآیندهای خلق و پذیرش دانش جدید را شکل می‌دهد، با تأثیرگذاری بر شرکت کارکنان در فعالیت‌های یادگیری سازمانی، آنها را به خلق دانش ترغیب می‌نماید، کارکنان را به استفاده از فناوری اطلاعات برای رمزگذاری و ذخیره دانش در سیستم‌های مدیریت دانش بر می‌انگیزد، از طریق تعیین هنجارهای رفتاری، اشتراک دانش را ترغیب می‌کند، و کاربرد دانش و نوآوری را در میان کارکنان تشویق می‌کند. بنابراین، در یک سازمان دانش محور نیاز به یک فرهنگ سازمانی است که بتواند کلیه مراحل چرخه مدیریت دانش با تمرکز بر دانش را مورد حمایت قرار دهد (به نقل از Ribiere^۱ و Sitar^۲، ۲۰۱۰).

مروری بر ادبیات پژوهش حاکی از آن است که برخی از مهم‌ترین عوامل فرهنگی مؤثر بر مدیریت دانش عبارتند از: اعتماد، صداقت، انگیزش، احترام، تعهد، وفاداری، مشوق‌ها، کار تیمی، همکاری، فضای نوآوری، ارتباطات، حمایت، امنیت شغلی و.... (پلسکیوز، ۲۰۰۷؛ یو و همکاران، ۲۰۰۴؛ اسکایریم و امیدن، ۱۹۹۷؛ نوناکا و تاکه اوچی، ۱۹۹۵؛ لمکن و همکاران، ۲۰۰۰؛ چن چانگ^۳ و هانگ^۴، ۲۰۰۶؛ هربرت، ۲۰۱۲؛ دوپلیسیس، ۱۳۸۷؛ لوی و همکاران، ۲۰۰۹؛ هوف و همکاران، ۲۰۰۳؛ ال‌ادایله^۵ و ال‌اتایو^۶، ۲۰۱۱؛ هوف و هویسمن، ۲۰۰۹).

با توجه به مراتب فوق، در ادبیات مدیریت دانش به تفصیل به شناسایی و استخراج عوامل مؤثر بر مدیریت دانش، خواه در سازمان‌های آموزشی، خواه سازمان‌های غیرآموزشی، پرداخته شده است. اما نظر به وابستگی موضوع مدیریت دانش به بافت و فرهنگ سازمانی حاکم بر سازمان‌ها، در این پژوهش، با رویکردي اکتشافی به شناسایی این عوامل با تأکید بر عوامل بازدارنده پیاده‌سازی مدیریت دانش در محیط‌های دانشگاهی از منظر افرادی که در پست‌های سازمانی نسبتاً ثابت عهده‌دار اجرای برنامه‌های مدیریت دانش هستند، مبادرت شده است.

1. Ribiere

2. Sitar

3. Chung

4. Huang

5. Al-Adaileh

6. Al-Atawi

روش

در این پژوهش، به منظور شناسایی و استخراج موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش از دیدگاه کارکنان دانشگاه و با نظر به مفروضه‌های زیربنایی روش پیمایشی و پیوستگی میان این مفروضه‌ها و ماهیت مسئله پژوهشی در این پژوهش، روش پیمایشی مورد استفاده قرار گرفته است. اضافه می‌شود که پژوهش با اتکای به روش پیمایشی برای پاسخ به سوال‌های پژوهشی از نوع: ماهیت شرایط موجود چگونه است؟ چه رابطه‌ای میان رویدادها وجود دارد و وضعیت موجود چگونه است؟ مورد استفاده قرار می‌گیرد (سرمد، بازرگان و حجازی، ۱۳۷۹). به منظور گردآوری داده‌های مورد نیاز از تکنیک دلfüi بهره گرفته شد. این روش، یکی از مشهورترین و کاربردی‌ترین فنون توافق‌یابی است که به منظور توافق جمعی درباره یک موضوع از طریق گردآوری سیستماتیک نظرات و عقاید گروهی از صاحب‌نظران و کارشناسان به طور مستقل با استفاده از پرسشنامه صورت می‌گیرد (یوسفی، ۱۳۸۱)؛ برای این منظور، از کلیه کارکنان با مسئولیت‌های مختلف آموزشی، پژوهشی و اداری که در دوره آشنازی با مدیریت دانش شرکت نموده بودند و تعداد آنها مشتمل بر ۱۱۱ نفر بود، درخواست شد تا مهم‌ترین موانع اجرای مدیریت دانش را در دانشگاه شناسایی نمایند؛ آن‌گاه، پاسخ‌های دریافتی تجزیه و تحلیل شد؛ با این توضیح که ابتدا گزاره‌هایی که دارای مضامین مشابه بودند دسته‌بندی شده و سپس در قالب مفاهیم و مقوله‌های مشترک دسته‌بندی شدند. در مرحله دوم، مقوله‌های مستخرج از دیدگاه کارکنان در قالب فرم نهایی به منظور تعیین درجه اهمیت (خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و خیلی کم) به کلیه کارکنان برگشت داده شد. بدین ترتیب، نتایج نهایی پژوهش منبع از نقطه نظرهای واقعی کارکنان بر اساس تجربه آنها در واقعیت می‌باشد. به منظور محاسبه همسانی درونی متغیرها از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شده است. ضریب پایایی محاسبه شده برابر با ۰/۹۱۳ می‌باشد.

یافته‌ها

یافته‌های حاصل از اجرای تکنیک دلfüi، ۴۴ گزاره اصلی به عنوان مهم‌ترین موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه فردوسی مشهد از دیدگاه کارکنان را نشان می‌دهد. در جدول (۲) نتایج مربوط به موانع مدیریت دانش در دانشگاه آمده است.

جدول (۲) نتایج مربوط به موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه از دیدگاه کارکنان

ردیف	موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش	ردیف	موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش
۱	مخفي و پنهان کاري مدیران در مقابل کارکنان	۲۴	مشخص نبودن مسیر شغلی (ترفیع و ارتقا) کارکنان در سازمان
۲	بی اعتمادی و عدم اطمینان کارکنان به مدیران	۲۵	عدم تابع شاخص های ارتقای کارکنان با اصول و معیارهای مدیریت دانش
۳	صادق و روراست نبودن کارکنان با یکدیگر	۲۶	عدم تابع شخص مدیران با مسئولیت سازمانی آنان
۴	عدم اگاهی و اشتایی مدیران با اصول و شیوه های مدیریت دانش	۲۷	عدم تابع شخص کارکنان با مسئولیت سازمانی آنان
۵	عدم اگاهی و اشتایی کارکنان با اصول و شیوه های مدیریت دانش	۲۸	نبود پاداش دهی کارکنان بر مبنای تلاش آنان در کار گروهی
۶	مشغله کاری و استرس زای برخی از مشاغل خدماتی و آموزشی	۲۹	عدم پرداخت منصفانه و عادلانه پاداش و تنبیه
۷	محیط کاری	۳۰	عدم قدردانی از موقیت های دانشی افراد
۸	تصمیم گیری	۳۱	نبود سیستم های پاداش مادی و معنوی برای توسعه دانش افراد
۹	عدم توجه به نظرات و پیشنهادهای کارکنان	۳۲	نبود سیستم پاداش یا تشویق متناسب با مهارت های شغلی افراد
۱۰	عدم احساس امنیت شغلی در بین کارکنان	۳۳	عدم توجه و احتفار مدیران به تکرار خطاهای و اشیاعات کاری کارکنان
۱۱	نگاه از بالا به پایین مدیران به کارکنان	۳۴	عدم تابع دوره های آموزشی با نیازهای واقعی کارکنان
۱۲	شکاف فکری بین مدیران و کارکنان	۳۵	فرام بودن شرایط مناسب برای تعامل اجتماعی بیشتر با همکاران
۱۳	نگاه ارزاری به کارکنان	۳۶	عدم حمایت از یادگیری کارکنان
۱۴	شکاف فکری بین مدیران و کارکنان	۳۷	نبود حس فواداری و تعهد کارکنان نسبت به دانشگاه فردوسی مشهد
۱۵	بی رغبتی کارکنان به شرکت در فعالیت های گروهی	۳۸	عدم احساس نیاز به اشتراک و انتقال دانش و آموخته های دیگر همکاران
۱۶	روابط رسمی و سلسله مرتبی حاکم بر روابط افراد	۳۹	تمایل به مخفی کاری و محافظه کاری کارکنان
۱۷	کنترل و نظارت شدید کارکنان	۴۰	میل به کار انفرادی و رقابت با دیگر همکاران
۱۸	بوروکراسی اداری (قواین دست و پاگیر اداری)	۴۱	عدم پشتیبانی کافی فناوری های موجود در دانشگاه از مدیریت دانش
۱۹	روجیه فردگاری و رقابت در بین کارکنان	۴۲	بی ثباتی مدیران در پست های مدیریت
۲۰	نبود جلسات و گردهمای هایی غیررسمی (خارج از وظایف اداری)	۴۳	عدم شناسایی و معرفی دانش و توانمندی های کارکنان
۲۱	توجه به رفع نواقص فنی (فناوری اطلاعات و ارتباطات) در معرض بازنیستگی	۴۴	عدم مستندسازی تجربیات کارکنان مجروب (و یا به منظور بهبود فرآیندهای کاری
۲۲	عدم توجه و همراهی مدیران نسبت به شرکت کارکنان در دوره های آموزشی مورد نیاز		
۲۳	عدم تابع شاخص های ارزیابی عملکرد کارکنان با میزان همکاری انها در تبادل دانش و تجربیات		

در نتیجه، تحلیل محتوای گزاره‌های کلیدی مستخرج از دیدگاه کارکنان، هشت عامل اصلی به عنوان عوامل کلیدی شناسایی شدند. این عوامل، ناظر بر موانع اصلی پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه هستند. چنانکه در جدول (۳) نشان داده شده است، عامل‌های استنتاج شده نهایی عبارتند از: اعتماد و صداقت، آشنایی با مدیریت دانش، ماهیت وظایف، رابطه مدیر-کارمند، تعامل اجتماعی، سیستم پاداش، آموزش و یادگیری و پشتیبانی فنی.

جدول (۳) مؤلفه‌های اصلی مستخرج از دیدگاه کارکنان در خصوص موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه

مؤلفه‌ها	گزاره‌های کلیدی
اعتماد و صداقت	محفوی و پنهان کاری مدیران در مقابل کارکنان
	بی‌اعتمادی و عدم اطمینان کارکنان به مدیران
	صادق و روراست نبودن کارکنان با یکدیگر
آشنایی با مدیریت دانش	تمایل به محفی کاری و محافظه کاری کارکنان
	عدم آگاهی و آشنایی مدیران با اصول و شیوه‌های مدیریت دانش
ماهیت وظایف	عدم آگاهی و آشنایی کارکنان با اصول و شیوه‌های مدیریت دانش
	مشغله کاری و استرس‌زای برخی از مشاغل خدماتی و آموزشی
	یکنواختی کارهای اداری و عدم ایجاد تنوع و تغییر در محیط کاری
رابطه مدیر-کارمند	عدم احساس امنیت شغلی در بین کارکنان
	عدم تناسب تخصص مدیران با مسئولیت سازمانی آنان
	عدم تناسب تخصص کارکنان با مسئولیت سازمانی آنان
تعامل اجتماعی	بی‌شایی مدیران در پست‌های مدیریت
	عدم استقلال و آزادی عمل کارکنان به منظور مشارکت در تصمیم‌گیری
	عدم توجه به نظرات و پیشنهادهای کارکنان
	نگاه از بالا به پایین مدیران به کارکنان
	حس تبعیض مدیران نسبت به کارکنان
	نگاه اپاری به کارکنان
	شکاف فکری بین مدیران و کارکنان
	عدم توجه و اخطار مدیران به تکرار خطاهای و اشتباهات کاری کارکنان
	کنترل و نظارت شدید کارکنان
	بی‌رغبتی کارکنان به شرکت در فعالیت‌های گروهی
	روحیه فردگیرایی و رقابت در بین کارکنان
	نبود حس وفاداری و تعهد کارکنان نسبت به دانشگاه
	میل به کار انفرادی و رقابت با دیگر همکاران
	عدم احساس نیاز به اشتراک و انتقال دانش و اموخته‌ها به دیگر همکاران
	نبود جلسات و گردهمایی‌های غیررسمی (خارج از وظایف اداری)
	فراهم بودن شرایط مناسب برای تعامل اجتماعی بیشتر با همکاران

مؤلفه‌ها	گزاره‌های کلیدی
تجربیات	عدم تابعی شاخص‌های ارزیابی عملکرد کارکنان با میزان همکاری آنها در تبادل دانش و مشخص نبودن مسیر شغلی (ترفیع و ارتقا) کارکنان در سازمان
سیستم پاداش	عدم تابعی شاخص‌های ارتقای کارکنان با اصول و معیارهای مدیریت دانش نبود پاداش دهی کارکنان بر مبنای تلاش آنان در کار گروهی عدم پرداخت منصفانه و عادلانه پاداش و تنبیه عدم قدردانی از موقعیت‌های دانشی افراد نبود سیستم‌های پاداش مادی و معنوی برای توسعه دانش افراد نبود سیستم پاداش یا تشویق متناسب با مهارت‌های شغلی افراد
آموزش و یادگیری	عدم تابعی دوره‌های آموزشی با نیازهای واقعی کارکنان عدم توجه و همراهی مدیران نسبت به شرکت کارکنان در دوره‌های آموزشی مورد نیاز عدم حمایت از یادگیری کارکنان عدم شناسایی و معرفی دانش و توانمندی‌های کارکنان عدم مستندسازی تجربیات کارکنان مجرب (یا در معرض بازنیستگی)
پشتیبانی فنی	عدم پشتیبانی کافی فناوری‌های موجود از مدیریت دانش توجه به رفع نواقص فنی (فناوری اطلاعات و ارتباطات) به منظور بهبود فرآیندهای کاری

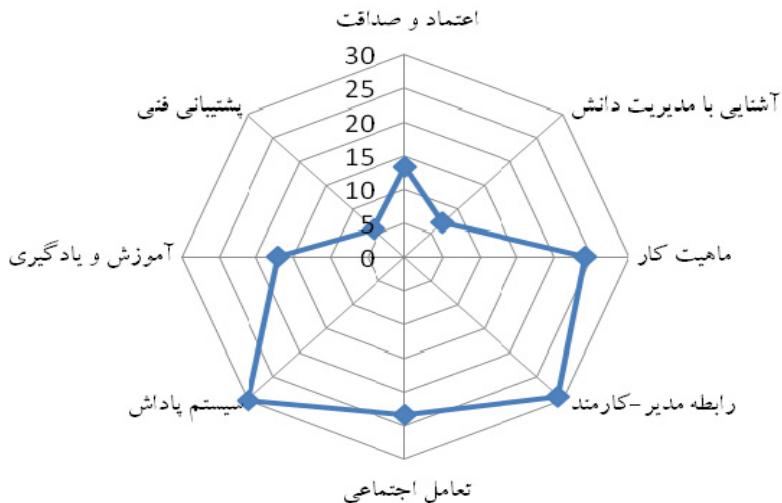
چنانکه در جدول (۴) ملاحظه می‌شود، از مجموع عامل‌های استخراج شده در ماتریس تحلیل عاملی، بالاترین میزان همبستگی بین سیستم پاداش و ماهیت وظایف ($p=.67$) وجود دارد. سپس، بین رابطه مدیر-کارمند و اعتماد و صداقت ($p=.66$)، سیستم پاداش و آموزش و یادگیری ($p=.65$)، آشنایی با مدیریت دانش و ماهیت وظایف ($p=.60$) بترتیب بیشترین میزان همبستگی مشاهده شد؛ علاوه بر این، از مجموع متغیرهای مورد مطالعه، سیستم پاداش به عنوان یکی از موانع مهم در پیادهسازی مدیریت دانش با میانگین $29/8$ ، بالاترین میانگین را به خود اختصاص داده است، و سپس، رابطه مدیر- کارمند با میانگین 29 ، ماهیت وظایف با میانگین $24/15$ تعامل اجتماعی با میانگین $23/2$ ، آموزش و یادگیری با میانگین 17 ، اعتماد و صداقت با میانگین $13/38$ ، آشنایی با مدیریت دانش با میانگین 7 و پشتیبانی فنی با میانگین $5/9$ ، در مراتب بعدی قرار گرفتند. توزیع موانع مدیریت دانش در نمودار (۱) نشان داده شده است.

جدول (۴) توصیف و همبستگی موانع کلیدی پیاده‌سازی مدیریت دانش

مؤلفه‌ها	میانگین	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
اعتماد و صداقت	۱۳/۳۸	۱	.۰/۴۹***	.۰/۵۶***	.۰/۴۱***	.۰/۳۸***	.۰/۲۷***	.۰/۲۹***	.۰/۲۹***
آشنایی با مدیریت دانش	۷	۱	.۰/۴۹***	.۰/۴۰***	.۰/۴۵***	.۰/۴۹***	.۰/۳۹***	.۰/۳۴***	.۰/۳۱***
ماهیت کار	۲۴/۱۵	۱	.۰/۶۰***	.۰/۵۶***	.۰/۵۶***	.۰/۴۵***	.۰/۴۷***	.۰/۴۱***	.۰/۳۶***
رابطه مدیر-کارمند	۲۹	۱	.۰/۵۶***	.۰/۳۵***	.۰/۳۲***	.۰/۴۰***	.۰/۴۷***	.۰/۴۰***	.۰/۳۰*
تعامل اجتماعی	۲۲/۲	۱	.۰/۴۱***	.۰/۴۹***	.۰/۴۵***	.۰/۴۲***	.۰/۴۵***	.۰/۴۲***	.۰/۴۲***
سیستم پاداش	۲۹/۸	۱	.۰/۳۹***	.۰/۴۷***	.۰/۴۶***	.۰/۴۵***	.۰/۴۵***	.۰/۴۵***	.۰/۴۵***
آموزش و یادگیری	۱۷	۱	.۰/۳۴***	.۰/۴۱***	.۰/۴۰***	.۰/۴۵***	.۰/۴۵***	.۰/۴۵***	.۰/۴۳***
پشتیبانی فنی	۵/۹	۱	.۰/۴۹***	.۰/۴۲***	.۰/۴۶***	.۰/۴۳***	.۰/۴۳***	.۰/۴۳***	.۰/۴۳***

** Correlation is significant at the 0. 01 level (2-tailed)

* Correlation is significant at the 0. 05 level (2-tailed)

نمودار (۱) توزیع موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه

نتیجه‌گیری

هدف اصلی این پژوهش، بررسی موانع کلیدی مدیریت دانش در دانشگاه فردوسی مشهد است؛ با تکیه بر این فرضیه اساسی که پیاده‌سازی موفقیت‌آمیز مدیریت دانش در گرو بستر سازی مناسب فرهنگی، ساختاری و فنی است. ادبیات مدیریت دانش بر وجود پشتونه قوی پژوهشی در حمایت از این فرضیه دلالت دارد. نظر به بررسی‌های به عمل آمده، این عوامل ضمن اینکه یک پیش شرط اساسی برای موفقیت مدیریت

دانش به شمار می‌آیند، به همان اندازه نیز یک مانع مهم در پیادهسازی مدیریت دانش تلقی می‌شوند. در این پژوهش، تأکید بر شناسایی موانع اجرای مدیریت دانش با این هدف صورت گرفت که طبیعت این موانع بایستی به درستی ادراک شود تا بتوان اقدامات لازم را برای برطرف کردن آنها یا حداقل کاستن از شدت آنها به عمل آورد.

بنابر نتایج به دست آمده از این پژوهش، ۴۴ گزاره اصلی به عنوان مهم‌ترین موانع پیادهسازی مدیریت دانش در دانشگاه فردوسی مشهد از دیدگاه کارکنان استخراج شدند؛ از این مجموع، هشت عامل اصلی به عنوان عوامل کلیدی شناسایی شدند که عبارتند از: اعتماد و صداقت، آشنایی با مدیریت دانش، ماهیت وظایف، رابطه مدیر-کارمند، تعامل اجتماعی، سیستم پاداش، آموزش و یادگیری و پشتیبانی فنی. از دیدگاه کارکنان، سیستم پاداش به عنوان مهم‌ترین مانع پیادهسازی مدیریت دانش قلمداد می‌شود؛ به بیان دیگر، عدم تناسب شاخص‌های ارزیابی عملکرد و ارتقای کارکنان با اصول و معیارهای مدیریت دانش، مشخص نبودن مسیر شغلی (ترفیع و ارتقا) کارکنان در سازمان، نبود پاداش‌دهی کارکنان بر مبنای تلاش آنان در کار گروهی، عدم پرداخت منصفانه و عادلانه پاداش و تنبیه، عدم قدردانی از موفقیت‌های دانشی افراد، نبود سیستم‌های پاداش مادی و معنوی برای توسعه دانش افراد و نبود سیستم پاداش یا تشویق مناسب با مهارت‌های شغلی افراد به عنوان مهم‌ترین موانع فرهنگی شناسایی شدند. از دیگر مهم‌ترین موانع مدیریت دانش می‌توان به رابطه کارمند-مدیر اشاره کرد که در جدول رتبه‌بندی در مرتبه دوم قرار گرفت؛ در این خصوص، عدم توجه به نظرات و پیشنهادهای کارکنان، نگاه از بالا به پایین مدیران به کارکنان، حس تبعیض مدیران نسبت به کارکنان، نگاه ابزاری به کارکنان، شکاف فکری بین مدیران و کارکنان، عدم توجه و اخطار مدیران به تکرار خطاهای و اشتباہات کاری کارکنان و کنترل و نظارت شدید برآنان، اغلب مانع از اجرای موفق مدیریت دانش می‌شود.

شایان ذکر است که علاوه بر دو عامل اصلی سیستم پاداش و رابطه کارمند و مدیر، مشغله کاری و استرس‌زای برخی از مشاغل خدماتی و آموزشی، یکنواختی کارهای اداری و عدم ایجاد تنوع و تغییر در محیط کاری، عدم احساس امنیت شغلی در بین کارکنان، عدم تناسب تخصص مدیران با مسئولیت سازمانی آنان، عدم تناسب تخصص کارکنان با مسئولیت سازمانی آنان، بی‌ثباتی مدیران در پست‌های مدیریت و عدم استقلال و آزادی عمل کارکنان به منظور مشارکت در تصمیم‌گیری، از مهم‌ترین موانع مدیریت دانش به شمار می‌آیند. در دسته‌بندی صورت گرفته، این شاخص‌ها در ذیل مقوله ماهیت وظایف طبقه‌بندی شدند.

نظر به شواهد به دست آمده، بین سیستم پاداش و ماهیت وظایف به مثابه دو عامل مؤثر در پیشبرد یا ممانعت از پیاده‌سازی مدیریت دانش در دانشگاه همبستگی بالای مشاهده شد. این نتیجه، حاکی از ضرورت ایجاد ارتباط بین فعالیت‌های دانشی کارکنان و سازوکارهای پاداش و تشویق بویژه در ترغیب کارکنان به آموزش و یادگیری است. بر اساس نتایج این پژوهش، لازم به ذکر است که آشنایی با مدیریت دانش به انجام بهتر وظایف خواهد انجامید. همچنین، یافته‌هایی به دست آمده از لزوم اعتماد و صداقت در رابطه بین کارمند و مدیر بویژه در انجام فعالیت‌های مدیریت دانش حکایت دارد.

به طورکلی با نظر به ادبیات پژوهش، موانع مهم در پیاده‌سازی مدیریت دانش را می‌توان در چهار مقوله اساسی ساختاری، فرهنگی، شناختی و فنی دسته‌بندی نمود؛ بدین ترتیب، بر اساس یافته‌های این پژوهش، از مهم‌ترین موانع ساختاری پیاده‌سازی مدیریت دانش می‌توان به ماهیت کار اشاره نمود. مؤلفه‌های رابطه مدیر-کارمند، سیستم پاداش، تعامل اجتماعی، اعتماد و صداقت نیز در زمرة موانع فرهنگی قرار می‌گیرند. همچنین، آموزش و یادگیری و آشنایی با مدیریت دانش را می‌توان در ذیل موانع شناختی دسته‌بندی نمود. پشتیبانی فنی نیز به عنوان یکی دیگر از موانع فنی اجرای مدیریت دانش در این مجموعه قابل ملاحظه است. نظر به نتایج به دست آمده، وزن موانع فرهنگی از سایر موانع بیشتر به نظر می‌رسد. در تأیید نتایج این پژوهش، می‌توان به یافته‌های برخی از مطالعات صورت گرفته که به طور نمونه به آنها در ادبیات پژوهش اشاره شد، استناد نمود (بسو و سینگوپته، ۲۰۰۷؛ کاکوس- سمل، ۲۰۰۲؛ مهیدین و همکاران، ۲۰۰۷؛ حسینقلیزاده، ۱۳۸۳؛ دری و طالب‌نژاد، ۱۳۸۷؛ خاکپور، ۱۳۸۸؛ آدینه قهرمانی، هشام پور و عطایپور، ۱۳۹۰؛ و بابازاده، ۱۳۸۶).

مروری بر ادبیات مدیریت دانش با تمرکز بر فرهنگ سازمانی، حاکی از شناسایی متغیرهای فرهنگی بسیاری است که در سه سطح فردی، گروهی و سازمانی، فرآیند مدیریت دانش را مورد حمایت قرار می‌دهند. شناسایی و استخراج مؤلفه اعتماد و صداقت در سطح فردی، تعامل اجتماعی در سطح گروهی و سیستم پاداش، ماهیت وظایف و رابطه کارمند و مدیر در سطح سازمانی، مؤید کل نگری رویکرد فرهنگی به مدیریت دانش است. اساساً ماهیت دانش احتمالاً دارای مبانی مهم فرهنگی است؛ چنان که نوناکا و تاکماوچی در مطالعه سبک‌های مدیران شرکت‌های ژاپنی و غربی بر این باورند که تفاوت میان دانش ضمنی و دانش آشکار به تفاوت‌های میان ویژگی‌ها و

رویکردهای کاری ایالات متحده و ژاپنی‌ها اشاره دارد. فرهنگی بودن مبنای دانش بویژه دانش ضمنی، با این استدلال که این نوع دانش، فردی و اجتماعی است و به طور عمیق ریشه در بینش و تجربه فردی دارد و از عقاید، تجارب، فرهنگ و ارزش‌های فردی سرچشمه می‌گیرد، موجه به نظر می‌رسد. توجه به زیرساخت‌های فرهنگی و در رأس قرار دادن آن به عنوان مهم‌ترین عامل توفیق مدیریت دانش، ناظر بر این چالش مدیران در مدیریت دانش است که انتقال و تبدیل دانش ضمنی دشوار است و این دشواری به واسطه خاصیت دانش ضمنی است که ماهیتی فردی و اجتماعی دارد و به طور عمیق ریشه در بینش و تجربه فردی دارد و از عقاید، تجارب، فرهنگ و ارزش‌های فردی سرچشمه می‌گیرد (نوناکا و تاکه اوچی، ۱۹۹۵). در باب این بحث که دانش ضمنی باید آشکار شود، نوناکا معتقد است که یکی از راه‌های انجام این کار، اطمینان از شکل‌گیری فرهنگ یادگیری است؛ علاوه بر این، تبلیغ سازمان یادگیرنده به خودی خود کافی نیست، بلکه باید تغییر و تحولات مهمی در نگرش و رفتار صورت گیرد. وجود شواهد زیاد در این باره حاکی از آن است که علت شکست سازمان‌ها، وجود فرهنگی است که مانع اعتماد و یادگیری می‌شود (سالیز و جونز، ۱۳۸۷).

با نظر به مطالعاتی که به طور خاص بر شرایط اجرای مدیریت دانش در محیط‌های دانشگاهی متصرک شده‌اند، فرهنگ سازمانی به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل در پیشبرد یا بازدارندگی فعالیت‌های مدیریت و تسهیم دانش قلمداد شده است (خاکپور، ۱۳۸۸)؛ این در حالی است که محیط‌های دانشگاهی از حیث فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فرآیندها و منابع مالی و همچنین شناخت ماهیت مدیریت دانش در وضعیت مناسبی قرار ندارند (آدینه قهرمانی و همکاران، ۱۳۹۰؛ بابازاده، ۱۳۸۶).

پیشنهادهای پژوهش

بنابر نتایج به دست آمده از این پژوهش، در راستای نهادینه‌سازی مدیریت دانش در محیط‌های دانشگاهی می‌توان به طور نمونه راهکارهای زیر را پیشنهاد نمود:

۱. برگزاری دوره‌های آشنایی با مدیریت دانش برای کلیه اعضای سازمان، با این هدف که شناخت چیستی، چرایی و چگونگی مدیریت دانش می‌تواند با تغییر در نگرش و باورهای مدیران و کارکنان موجبات تغییر رفتار آنان را جهت مشارکت بیشتر در برنامه‌های مدیریت دانش را فراهم آورد.

۲. سیستم پاداش به عنوان یک محرك اساسی در جهت دهی رفتار مدیریت دانش تلقی شد. لذا، طراحی نظام جامع ارزیابی عملکرد و سیستم پاداش کارکنان مبتنی بر معیارهای مدیریت دانش، یک اقدام اساسی به نظر می‌رسد.
۳. تغییر ساختار سازمانی از ساختار بوروکراتیک به ساختارهای تیمی و منعطف از الزامات دیگر مدیریت دانش به شمار می‌آید؛ با این توضیح که اجرای موفق مدیریت دانش مستلزم استقلال و آزادی عمل، تشریک مساعی و مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری‌های سازمانی است و این الزامات از مشخصه‌های سازمان‌های دانش محور به شمار می‌آیند.

منابع

- آدینه قهرمانی، علی؛ هشام پور، لیلا؛ عطاپور، هاشم (۱۳۹۰). مطالعه وضعیت زیرساخت‌های مدیریت دانش در دانشگاه تبریز از دیدگاه اعضای هیئت علمی. نشریه تحقیقات کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاهی، شماره ۵۷.
- بابازاده، علی (۱۳۸۶). امکان‌سنجی کاربرد مدیریت دانش در دانشگاه شهید بهشتی از دیدگاه اعضای هیئت علمی. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی.
- حسینقلی‌زاده، رضوان (۱۳۹۰). ارائه الگویی برای بهبود کاربست دانش در دانشگاه مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد. رساله دکتری مدیریت آموزشی، دانشگاه تهران.
- خاکپور، عباس؛ قهرمانی، محمد؛ پرداختچی، محمدحسن؛ ابوالقاسمی، محمود (۱۳۸۸). بررسی رابطه فرهنگ سازمانی و مدیریت دانش در بین اعضای هیئت علمی. فرهنگ و هنر «راهبرد فرهنگ» شماره ۵.
- دانپورت، تامس اچ؛ پروسک، لارنس (۱۹۹۸). مدیریت دانش. ترجمه حسین رحمان دری، بهروز؛ طالب نژاد، احمد (۱۳۸۷). بررسی وضعیت عوامل راهبردی دانش آفرینی در دانشگاه‌های وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری. فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، شماره ۴۹.
- دوپلیسیس، مارینا (۱۳۸۷). تأثیر فرهنگ سازمانی بر مدیریت دانش. ترجمه زهره عباسی، دانشگاه فردوسی مشهد. چاپ اول.
- سالیز، ادوارد؛ جونز، گری (۱۳۸۷). مدیریت دانش در سازمانهای آموزشی. ترجمه محمدرضا آهنچیان و رضوان حسینقلی زاده، تهران: انتشارات پژوهشگاه مطالعات آموزش و پژوهش.
- سرشت (۱۳۷۹)، تهران: نشر ساپکو.
- سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه (۱۳۷۹). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: انتشارات آگه.
- یوسفی، علیرضا (۱۳۸۱). واژه نامه توصیفی آموزش (تکنیک‌های نیازسنجی). مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، شماره ۴، ۶۵.

Al-Adaileh R., & Al-Atawi M. (2011). Organizational culture impact on knowledge exchange: Saudi Telecom. *Journal of Knowledge Management*, 2 (15).

-
- Alavi, M. & leidner, D. (2001). Review on knowledge management & knowledge management systems: conceptual foundation & research issues. *MIS quarterly*, 25 (1), 107-136.
- Basu, B., & Sengupta, K. (2007). Assessing success factors of knowledge management initiatives of academic institutions:a case of an Indian business school. *The Electronic Journal of Knowledge Management*, 5 (3), 73 – 282.
- Chen Chung, J., & Huang J. W. (2007). How organizational climate and structure affect knowledge management: The social interaction perspective. *International Journal of Information Management*. 27 (14).
- Coukos- Semmel, E. (2002). *Knowledge management: processes and strategies used in research universities*. (Doctoral Dissertation, Florida Atlantic University).
- Holsapple, C.W. & Joshi, K.D. (2000). An investigation of factors that influence the management of knowledge in organizations. *Journal of Strategic Information Systems*, 9(2), 235-61.
- Hoof B., & Huysman, M. (2009). Managing knowledge sharing: Emergent and engineering approaches. *Information and management*. 46 (8).
- Kidwell, j., linde, k. & johnson, S. (2000). Applying corporate knowledge management practices in higher education. *EDUCAUSE Quarterly*, 4, 28-33.
- Lemken B.t. Kahler H., & Rittenbruch M. (2000). *Sustained Knowledge Management by Organizational culture*. Proceeding of the Hawaii Internatinal confrance on system Sciencea.
- Loh, B. & Johnson, L. (2003). Applying knowledge management in university Research Singapore. Retrieved on <http://mercury.smu.edu.sg/rsrchpubupload/2003/2303paper.pdf>.
- McCarthy, A. F. (2006). *Knowledge management: evaluating strategies and processes used in higher education*. A dissertation submitted to nova southeastern university in partial fulfillment of the requirement for the degree of doctoral of philosophy.
- Mohayidin M., Azirawani. N., Kamaruddin. M., & Margono, M. (2007). The application of knowledge management in enhancing the performance of Malaysian universities. *The Electronic Journal of Knowledge Management*, 5 (3), 301 – 312. Retrieved on 17. 2. 2010 from www.ejkm.com.
- Nonaka, I. & Takeuchi, H. (1995). *The knowledge-creating company: How Japanese companies create the dynamics of Innovation*. Oxford University Press, Oxford.

- Paliszewicz, J., (2007). Knowledge Management: An Integrative View and Empirical Examination. *Cybernetics and Systems*, 38 (8), 825-836.
- Ribiere, V., and Sitar, A. S., (2010). The critical role of culture in knowledge management, In Green, A., Stankosky, M and Vandergriff, L., *In search of knowledge management*. United Kingdom Emerald Group Publishing Limited.
- Rowley, J. (2000). Is higher education ready for knowledge management?. *International Journal of Education Management*, 14(7).
- Wong, K. (2005). Critical success factors for implementing knowledge management in small and medium enterprises. *Industrial Management & Data Systems*, 105 (3), 261-279.